

været. Tale om at revidere Hærloven. Jeg har som Politiker haft den Ære at deltage i forskellige Reformers paa dette Omraade, i 1880, da vi fik en ny Ordning af vor Hær og Søværn, i 1894 og i 1909, og det er altsaa nu fjerde Gang, det falder i min Lod som Medlem af dette Ting, denne Gang tillige som Medlem af Ministeriet, at forhandle om denne Sag. Og jeg kan aflægge det Vidnesbyrd, at i ingen af de Fortilfælde, jeg kender, har der været fuld Enighed mellem Hærens Officerer om en Ordning af vort Forsvar. Rigsdagen har hver Gang taget Sagen i sin Haand og har løst Spørgsmaalet paa den Maade, den fandt forsvarligt, og det er ogsaa det, der skal ske nu, da disse Lovforslag foreligger.

Naar de ærede Medlemmer siger, at denne Sag kommer bag paa Vælgerne, kan jeg ikke give dem Ret deri; thi ikke blot har Venstre i sit Program en Meddelelse til Vælgerne om, at i de 4 Aar, for hvilke Valget gælder, vil større Spørgsmaal blive optaget til Forhandling og eventuelt Afgørelse, deriblandt ogsaa Forsvarsspørgsmaalet, men hvad Venstre ikke skrev i sit Program, skrev jo de Radikale i deres, hvor der blev slaaet vældigt til Lyd for Militærspørgsmaalet. Nu er det altsaa Venstre, der i Henhold til sine Udtalelser om, at Forsvarssagen var et af de Spørgsmaal, der vilde komme frem i den Valgperiode, vi nu er inde i, indfried det Løfte, vi har givet Vælgerne, og vi er da kommet til det Resultat, der her foreligger. Naar begge de ærede Ordførere var enige om, at man burde gaa til Valg, før man vedtog denne Forsvarsordning, kan jeg ikke indrømme, at dette er nødvendigt. Jeg mener tværtimod, at Rigsdagen maa hævde sin Magtstilling og sin Ret til i de fire Aar, Valgperioden gælder, at vedtage de Love, som Rigsdagen, særlig Folketinget, anser for at være paakrævet og anser for nødvendige, og jeg hævder den Opfattelse, at Folketinget i enhver Henseende har Ret til i den Valgperiode, som nu er inde, at gennemføre ogsaa denne Sag. Der er kun een Sag, som ikke kan gennemføres i nogen Rigsdagssamling, uden at der appelleres til Vælgerne, og det er en Grundlovsændring; Grundloven kræver, at enhver Ændring i Grundloven skal forelægges til Vælgernes Godkendelse eller Forkastelse. Men dette er det eneste Spørgsmaal, hvor den parlamentariske Rigsdag er bundet til at ty til Vælgerne, og derfor finder jeg ikke, der er nogen

Anledning til at føje Mindretallene i dette deres Ønske.

Det er ogsaa et Ønske, der lyder noget aparte i de Herrers Mund. Thi det er ikke ret længe siden, at man krævede af det daværende radikal-socialistiske Ministerium at komme til Valg; men de fandt det for deres Vedkommende forsvarligt at afgøre det største nationale Spørgsmaal, som Danmark nogen Sinde har staaet overfor, det sønderjydske Spørgsmaal, uden at gaa til Valg, og vi fik derfor heller intet Valg, før Valgperioden var udløbet i 1918. Saa kom der ganske vist Valg, og da udtalte Regeringspartierne, at det var rigtigt, at naar Krigen var endt, skulde Vælgerne igen stedes til Valg. Men det blev der jo ikke noget af, det var ikke godvilligt, de Herrer gik, og andre udskrev Valg, uagtet de havde lovet Vælgerne, at de skulde komme til Valg, efter at Krigen var afsluttet. De Herrer har derfor ikke ved deres Politik i Fortiden givet noget som helst Eksempel paa selv at opfylde det Krav, de nu stiller til os.

Hvad de sagkyndiges Udtalelser angaar, skal jeg ikke indvende noget derimod; de sagkyndige vil selvfølgelig ganske naturligt, naar de finder Lejlighed til at udtale sig, se Sagen fra et bestemt Synspunkt, nemlig fra det rent militære Synspunkt, medens en Sag som den foreliggende ikke blot bør ses fra et militært Synspunkt, men ogsaa i høj Grad maa ses fra et finansielt og et politisk Synspunkt.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch mente, at disse Forslag var afgjort i Strid med, hvad der var lovet Vælgerne, og hvad der var lovet Folkenes Forbund. Jeg kan ikke indrømme, at det ærede Medlem har Spor af Ret deri. Hvad angaar Vælgerne, har vi overfor dem lovet Nedsættelse af de militære Udgifter, og det vil ogsaa blive Følgen af Vedtagelsen af de her foreliggende Lovforslag. De Tal, de Herrer stiller op her, er jo Fantasital, som de Herrer har lavet for deres egen Fornøjelse og maaske ogsaa for, at Vælgerne kunde faa en anden Opfattelse af, hvad der sker i dette Øjeblik. Og med Hensyn til, hvad der er lovet Folkenes Forbund, saa har Regeringen ikke lovet Folkenes Forbund noget bestemt. Folkenes Forbund har henvendt sig til de forskellige Lande, der er indmeldt i Folkenes Forbund, og spurgte, om de vilde undlade at forhøje Militæruddgifterne i de følgende 2 Aar. Regeringens Svar bestod i en Udtalelse om, at Forsvarssagen var henvist til en Kommis-